

- ΙΕ'. Ὡς ἐξόριστος πάλιν ἐγένετο Ἀθανάσιος· καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Τίτου τοῦ Βόστρων ἐπισκόπου· καὶ μνεία τῶν τοῦ συγγραφέως προγόνων. 1256.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς σπουδῆς ἣν εἶχε συστήσαι τὸν Ἐλληνισμὸν, ἀχρεῖωσαι δὲ τὰ ἡμέτερα· καὶ ἐπιστολὴ ἦν τινι τῶν Ἑλληνιστῶν ἀρχιερέων ἀπέστειλεν. 1260.
- ΙΖ'. Ὅτι, ἵνα μὴ τυραννικὸς δόξῃ, τεχνήεντως μετήρχετο τοὺς χριστιανούς· καὶ περὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ σταυρικοῦ σημείου· καὶ ὡς ὕσαι τὸ στρατιωτικὸν ἀκουσίως πεποίηκεν. 1265.
- ΙΗ'. Ὡς Ἰουλιανὸς ἐκόλυε Χριστιανούς καὶ ἀγορῶν καὶ κρίσεων, καὶ τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν· καὶ περὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἀπολινάριου, ἀνθισταμένων αὐτῷ, καὶ μεταβαλλόντων τὰ θεῖα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φράσιν· καὶ μᾶλλον Ἀπολινάριος, καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός· ὁ μὲν ῥητορικῶς λίαν γράφων· ὁ δὲ ἡρωϊζῶν, καὶ πάντα ποιητὴν μιμούμενος. 1269.
- ΙΘ'. Περὶ τοῦ λόγου τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὃν ἐπέγραψε Μισοπώγων· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Δάφνης· καὶ ἔκφρασις αὐτοῦ· καὶ περὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων Βαθύλα τοῦ ἱερομάρτυρος. 1272.
- Κ'. Ὅτι χάριν τῆς μετακομιδῆς ταύτης πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐκάκωσε· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ ὅτι πῦρ οὐρανόθεν πεσόν, τὸν ἐν Δάφνῃ ναὸν ἀνέπρησε τοῦ Ἀπόλλωνος. 1277.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν Πανεάδι, ὃ καταβαλὼν Ἰουλιανὸς καὶ ἀχρεῖώσας, τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ἔστησε· καὶ ὡς ἐφθάρη τοῦτο, βληθὲν κεραυνῷ· καὶ περὶ τῆς εἰς Ἐμμανὺς πηγῆς, ἐνθα ὁ Χριστὸς τοὺς πόδας ἐνίψε· καὶ περὶ τῆς Περσίδος τοῦ δένδρου, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ Χριστὸν προσεκύνησε, καὶ τῶν δι' αὐτοῦ τελουμένων θαυμάτων. 1280.
- ΚΒ'. Ὅτι κατὰ Χριστιανῶν πνέων, καὶ Ἰουδαίους ἀνῆκε τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν ἀνιστᾶν· ὧν σπουδῇ πάσῃ ἐπιβαλλομένων χεῖρα, πῦρ ἀναθοροῦν πολλοὺς παραπώλεσε. Καὶ περὶ τῶν τότε φανέντων σταυρικῶν σημείων ἐν

τοῖς ἱματίοις τῶν περὶ τὸ ἔργον διαπονεμένων. 1281.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περὶ τῆς εἰς Πέρσας ἐκστρατείας Ἰουλιανοῦ, καὶ ὡς ἠττήθη, καὶ κακῶς ἐξέβρῃξε τὴν ψυχὴν· καὶ οἷα Λιβάνιος γράφει περὶ τοῦ ἀνελόντος αὐτόν. 1288.
- Β'. Ὅτι κατὰ θεομηνίαν ἀνῃρέθη· καὶ περὶ τῶν ἐράσεων, ὡς ἄνδρες τινὲς περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἐθεάσαντο, καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ τέκτονος· καὶ ὅτι τὸ αἷμα Ἰουλιανὸς τῷ Χριστῷ ἀνέπεμπε· καὶ ὅσα κακὰ δημοσίᾳ τῇ Ῥωμαίων ἐπεγένετο δι' αὐτόν. 1293.
- Γ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ, καὶ ὅσα ἐννομα παρελθὼν εἰς τὴν ἀρχὴν διεπραξάτο. 1297.
- Δ'. Ὅτι πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινουῦντο· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἥτις τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ἐκύρωσε· καὶ ὅσα ἡ τοιαύτη σύνοδος τῷ βασιλεῖ Ἰουλιανῷ ἔγραψεν. 1300.
- Ε'. Περὶ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς διαφερόντως ἡγαπήθη τῷ βασιλεῖ, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκκλησιῶν ἐκράτησε· καὶ περὶ τοῦ ἐράματος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. 1304.
- ΣΤ'. Θάνατος Ἰουλιανοῦ, καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς εἰς Θεὸν παρρησίας Οὐαλεντινιανοῦ· καὶ ὅπως εἰς βασιλείαν προσελήθη, καὶ τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα συμβασιλεύειν αὐτῷ εἵλετο· καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς ἀμφοτέρων. 1308.
- Ζ'. Ὅτι καὶ πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινουῦντο· καὶ σύνοδος ἐν Λαμψάκῳ γίνεται· καὶ ὡς οἱ περὶ Εὐδόξιον Ἀρειανοὶ κρατοῦσι, καὶ τοὺς ὀρθὰ φρονοῦντας τῶν ἐκκλησιῶν ἀπελάνουσιν, ἐν οἷς καὶ τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον. 1309.
- Η'. Περὶ τῆς ἀποστασίας Προκοπίου καὶ παραδόξου τελευτῆς· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Εὐνομίου τοῦ αἵρετικοῦ· καὶ ὅπως τὸν Ἐλεῦσιον διεδέξατο. 1313.
- Θ'. Ὅτι κακῶς τότε ἔπασχον οἱ τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν πρεσβεύοντες· καὶ περὶ Ἀγγελίου τοῦ τῶν Ναυατιανῶν ἀρχομένου. 1316.
- Ι'. Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Γρατιανοῦ· καὶ περὶ τοῦ κατὰ Οὐάλεντα διωγμοῦ·